

Bit

Reći ćete mi da je čovjek um.
Intelekt.
Razum.
A osmijeh mu izmami sreća.
Ljubav mu razdire grudi,
Nikad od dva oka neće bit' veća
Pospana, snena dok zora rudi.

Reći ćete mi da je čovjek um.
A mir mu se slijeva dušom.
Topi se u zagrljaju drugog.
Zadovoljan tek kavom dužom,
Nakon dana umornog, dugog.

Reći ćete mi da je čovjek um.
A voli i žudi i sa srca pola,
U dva ujutro, u pola noći
Dok mu se dah lomi od bola
I suze mu naviru na oči.

Reći ćete mi da je čovjek um.
A na životu ga sjećanje drži
Lijepi trenuci želi da su duži.
Zdravlje da mu najdraže služi.
Tuga da im se niz put pruži.

Reći ćete mi da je čovjek um.
Intelekt.
Razum.
A srce mu harmonično lupa.
Duša mu emocija, pokret.
Život - prvog poljupca klupa,
Jedne smeđe oči, plesni okret.

Sparina
Zgusnuo se zrak.
Pritisnuo grad.
Naoblačilo nebo.
Sparina.
Pred pljusak,
Pred kišu.

Zgusnuo se zrak.
Pritisnuo pluća.
Naoblačilo srce.

Matea Tunjić